

- 2) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι η αποστολή στον τελικό καταναλωτή προϊόντος το οποίο φέρει σημείο ταυτόσημο με το σήμα, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών και χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, συνιστά χρήση που καταλογίζεται στον αποστολέα μόνον εφόσον ο αποστολέας τελεί πράγματι εν γνώσει της επίθεσης του συγκεκριμένου σημείου στο προϊόν;

Είναι ο αποστολέας αυτός ο χρήστης του οικείου σημείου, εάν είτε ο ίδιος είτε μια οικονομικώς συνδεδεμένη με αυτόν οντότητα ανακοίνωσε στον τελικό καταναλωτή ότι έχει αναλάβει την αποστολή αυτή αφού προηγουμένως είτε ο ίδιος είτε μια οικονομικώς συνδεδεμένη με αυτόν οντότητα αποθηκεύσει προς τον σκοπό αυτό το προϊόν;

Είναι ο αποστολέας αυτός ο χρήστης του οικείου σημείου εάν είτε ο ίδιος είτε μια οικονομικώς συνδεδεμένη με αυτόν οντότητα συνέβαλε προηγουμένως ενεργά, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, στην ανάρτηση διαφημιστικής καταχώρισης του προϊόντος το οποίο φέρει το σημείο αυτό ή καταχώρισε την παραγγελία του τελικού καταναλωτή κατόπιν της εν λόγω διαφημιστικής καταχώρισης;

(¹) ΕΕ 2017, L 154, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησαν στις 29 Μαρτίου 2021 οι Giacomo Santini κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 10 Φεβρουαρίου 2021 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-345/19, T-346/19, T-364/19 έως T-366/19, T-372/19 έως T-375/19, T-385/19, Santini κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhrer, Patrizia Capraro, Luciana Meneghini (εκπρόσωπος: M. Paniz, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

- Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο: να αναρέσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση λόγω της πλάνης στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εφαρμογή των γενικών αρχών της ασφάλειας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας, καθώς και των δικαιωμάτων που εγγυάται ο Χάρτης σε σχέση με την αδικαιολόγητη και δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας· επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι τα επίδικα μέτρα θα μπορούσαν νομίμως να θεμελιωθούν στο παράρτημα III των κανονιστικών ρυθμίσεων περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ρυθμίσεις EAB)· περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα συμπεριέλαβε τα επίδικα μέτρα στις πράξεις της τακτικής διοίκησης που ανατίθενται ή μπορούν να ανατεθούν στον προϊστάμενο της μονάδας· ο δε συλλογισμός του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης ήταν ανακριβής, ελλιπής και εσφαλμένος· ως εκ τούτου, το Δικαστήριο πρέπει να ακυρώσει όλες τις αμφισβητούμενες πράξεις, ανακοινώσεις ή/και αποφάσεις· η αναρεισειούσα ζητεί επιπλέον να καταδικαστεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής τους, οι αναρεισειόντες προβάλλουν έξι λόγους.

1. **Πρώτος λόγος:** Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται νομική και/ή πραγματική πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρεάζουν μόνον το ποσό της σύνταξης και όχι το δικαίωμα στη σύνταξη και τον χρόνο κατά τον οποίο γεννάται το δικαίωμα αυτό, εκτιμώντας εσφαλμένα ότι οι πράξεις αυτές είναι σύμφωνες προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Οι αναρεισειόντες προβάλλουν ότι η αναρσειβαλλόμενη απόφαση δεν είναι σύνομη καθόσον συγχέει το δικαίωμα στη σύνταξη με το δικαίωμα στο ποσό της σύνταξης, αποκλείοντας την εφαρμογή της αρχής του αμετάβλητου δικαιώματος στην σύνταξη το οποίο ισχύει εν προκειμένω· επιπλέον εσφαλμένως δεν κρίθηκε ότι η παρέμβαση επί των ισόβιων προσόδων των αναρεισειόντων δεν είχε ως αποτέλεσμα απλή μείωση του σχετικού ποσού της σύνταξης αλλά κατέληξε σε πλήρη μεταρρύθμιση του συστήματος η οποία επηρέασε αναδρομικά και μόνιμα το χρονικό σημείο κατά το οποίο γεννάται το δικαίωμα στις ισόβιες προσόδους που είχαν ήδη καταβληθεί και εισπραχθεί επί πολλά έτη και είχαν αποτελέσει μέρος της περιουσίας των ενδιαφερομένων· το Γενικό Δικαστήριο, επίσης, παρέλειψε εσφαλμένως να διαπιστώσει ότι το Κοινοβούλιο δεν διεξήγαγε κανέναν έλεγχο ως προς τη συμφωνία των προσβαλλόμενων πράξεων προς το δικαίο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, η απόφασή του δεν είναι προσήκοντως αιτιολογημένη.

2. **Δεύτερος λόγος:** Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων Εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του άρθρου 28 του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και των παραρτημάτων I, II και III των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Προβάλλονται επίσης προσβολή του δικαιώματος στη σύνταξη, παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον ερμηνεύθηκαν εσφαλμένα οι κανόνες αναφοράς, λόγω της διαπίστωσης ότι το παράρτημα III των ρυθμίσεων ΕΑΒ διατηρεί την ισχύ και την αποτελεσματικότητά του παρά το γεγονός ότι καταργήθηκε ρητά και καμία διάταξη δεν προβλέπει ότι εξακολουθεί να ισχύει· επιπλέον, μη συννόμως δεν κρίθηκε ότι στην παρούσα περίπτωση τα προαπαιτούμενα για τη θεμελίωση του δικαιώματος στη σύνταξη τροποποιήθηκαν πέραν του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 2 του παραρτήματος III, με αποτέλεσμα να παραβιαστούν οι γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
3. **Τρίτος λόγος:** Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται νομική και/ή πραγματική πλάνη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι σύμφωνες προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ισότητας και το δικαίωμα ιδιοκτησίας. Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη καθόσον, λόγω της παράληψης αξιολόγησης των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης και λόγω της εσφαλμένης ερμηνείας των κανόνων αναφοράς, κρίθηκε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι σύμφωνες προς το δίκαιο της Ένωσης και τις αρχές του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων· επιπλέον δεν ελήφθησαν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται ότι πλειστάκις δόθηκε στους νυν αναιρεσιόντες διαβεβαίωση σχετικά με τη διατήρηση του επίμαχου δικαιώματος και τον αμετάβλητο χαρακτήρα του· τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνταν αιτιολογία και ότι κατέληγαν σε προδήλως δυσανάλογη και εντελώς αδικαιολόγητη επέμβαση.
4. **Τέταρτος λόγος:** Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται νομική πλάνη κατά την ερμηνεία των άρθρων 74-75 των Μέτρων εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και του παραρτήματος III των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι εσφαλμένα διαπιστώθηκε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις θα μπορούσαν να θεμελιωθούν νομίμως στο παράρτημα III των ρυθμίσεων ΕΑΒ μολονότι το εν λόγω παράρτημα δεν ήταν πλέον σε ισχύ, καθότι είχε καταργηθεί εντωμεταξύ.
5. **Πέμπτος λόγος:** Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται νομική πλάνη κατά την εκτίμηση των δικονομικών παραβάσεων ως προς την αρμοδιότητα. Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη καθόσον κρίθηκε εσφαλμένα ότι ο προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Βουλευτών ήταν αρμόδιος για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, μολονότι πρόκειται για πράξεις που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ανάθεσης, ως πράξεις έκτακτης διοίκησης που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
6. **Έκτος λόγος:** Με τον έκτο λόγο προβάλλεται νομική πλάνη κατά την εκτίμηση των δικονομικών παραβάσεων ως προς την αιτιολόγηση. Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι η απόφαση είναι παράνομη διότι κρίθηκε εσφαλμένα ότι η σχετική αιτιολόγηση ήταν επαρκής, ενώ στην πραγματικότητα ήταν ανύπαρκτη· επιπλέον, εσφαλμένως δεν έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν υποχρεωμένο να διενεργήσει έλεγχο ως προς τη συμμόρφωση, υποστηριζόμενο από επαρκή αιτιολόγηση, μολονότι δεν υφίστατο δε τέτοιος έλεγχος και αιτιολόγηση· τέλος, παραπέμφθηκε το άρθρο 1 παράγραφος 7 της απόφασης 14/2018 ως εγγύηση, ενώ πρόκειται για κανόνα που δεν ισχύει πλέον καθόσον ακυρώθηκε από το ίδιο το Κοινοβούλιο με την απόφαση 2/2020, η οποία ήδη ισχύει.

**Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαρτίου 2021 η ABLV Bank AS, υπό εκκαθάριση, κατά της απόφασης που
εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο πενταμελές τμήμα) στις 20 Ιανουαρίου 2021 στην υπόθεση
T-758/18, ABLV Bank κατά SRB**

(Υπόθεση C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ABLV Bank AS, υπό εκκαθάριση (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγιάνσης (ΕΣΕ), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να ακυρώσει την απόφαση του ΕΣΕ, της 17ης Οκτωβρίου 2018, όσον αφορά την ABLV Bank AS·